

Pražský kurýr

AŤ JE LETOŠNÍ

ZIMA PRIMA!

UVNITŘ: ROZHOVOR S TOMÁŠEM BÖHEM O NÁRODNÍ KNIHOVNĚ | SOUTĚŽ O CENY |

MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 1
A MĚSTSKÁ POLICIE – OBVODNÍ ŘEDITELSTVÍ PRAHA 1

ZVOU NA

KURZY SEBEOBRANY, JIU-JITSU A KONDIČNÍ CVIČENÍ

pod vedením držitele čtvrtého danu jiu-jitsu a druhého danu karate, autora učebnic sebeobranu BEDŘICHA RÝČE, který patnáct let slouží u Městské policie hl. m. Prahy a mimo jiné vede kurzy sebeobranu pro strážníky a ostatní zájemce.

Kurzy pro nejširší veřejnost se konají v objektu Městské policie – Obvodního ředitelství Praha 1 v Lodecké ulici č. 2 (bývalém hudebním klubu Bunkr).

PROGRAM PRAVIDELNÉHO CVIČENÍ:

Pondělí	18.30 až 20.00:	Krav Maga
	20.00 až 21.00:	Kondiční cvičení pro ženy
Úterý	18.00 až 19.00:	Jiu-Jitsu pro děti
	19.00 až 20.30:	Jiu-Jitsu pro dospělé
Středa	18.30 až 20.00:	Krav Maga
Čtvrtek	18.00 až 19.30:	Jiu-Jitsu pro dospělé

Přihlášky na konkrétní cvičení zasílejte formou SMS na tel. číslo 605 958 245.

Fejeton

Ačkoli napsat cokoli objeveného o Vánocích a vítání Nového roku je vlastně nemožné, přesto nadcházející svátky vidím jinak než ty minulé či předloňské. Rok 2014, jak známo, bude supervolební. Kromě voleb do Evropského parlamentu se uskuteční také volby do třetiny Senátu – a komunální. V tomto kontextu představují letošní Vánoce pro mnohé politiky poslední klidné chvíle před předvolební bouří, na kterou se hned na počátku příštího roku začne sbírat vítr.

Nudit se tedy rozhodně nebudeme ani v Praze 1. Z několikaletého „spánku“ se zcela nepochybně probudí ti, kteří si po tři roky pouze užívali klidu, aniž by pro obyvatele naší městské části hnuli prstem. Jeden slib za druhým, předstíraná starost o voliče a podobně... i na takové divadlo se můžeme s jistotou těšit.

TOP 09 se k takovým laciným vábníčkám nesníží. Také v posledním roce tohoto volebního období pro vás budeme pracovat efektivně, leč bez velkých gest. Díky nám jsou rozpočty Prahy 1 opakovaně vyrovnané a hospodaření je zdravé. A právě proto si můžeme letošní Vánoce užít s klidnou myslí.

Přeji vám vše dobré.

Oldřich Lomecký

facebook.com/OldrichLomecky facebook

twitter.com/OldrichLomecky twitter

www.oldrichlomecky.cz www

Časopis Pražský kurýr
Vydavatel: TOP 09, IČ: 71339728 | Sídlo a adresa redakce: Týršův dům, Ujezd 450/40, 118 00 Praha 1 – Malá Strana | Distribuce: Česká pošta | Registrace: MKČR E 19511 | Foto: redakční archiv

4-5 Události

Volby v Praze 1 s přehledem vyhrála TOP 09. Děkujeme našim voličům!

S podporou Starostů

6-7 Téma

Nový občanský zákoník přináší od 1. ledna 2014 změny i pro majitele bytů.

8 Bezpečnost

V centru se smráká nad přestupci a zlodějíčky. Radnice využívá nové nástroje.

12-15 Rozhovor

Ředitel Národní knihovny ČR Tomáš Böhm přibližuje aktuální dění a novinky.

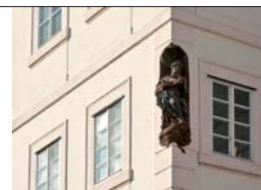
16-17 Sebeobrana

Kurz sebeobranu pro naše čtenáře připravuje uznávaný mistr a člen TOP 09!

31 Soutěž

V oblíbené soutěži o ceny máte opět za úkol poznat vyfotografované místo.

Volby v Praze 1 vyhrála s převahou TOP 09

Je to před každými volbami, během nich i po jejich skončení vždy stejné: politologové pitvají nejen vyhlídky a posléze výsledky jednotlivých stran, ale také volební účast. Pro drtivou většinu komentátorů je to nicméně až druhý údaj za výsledkem voleb.

S podporou Starostů

Pro mě je naopak volební účast údajem stěžejním. Právo svobodně si vybrat své poslance, senátory a zastupitele je právem v demokratických zemích, k nimž, díky bohu, po roce 1989 naše země patří. A to i se všemi negativy předvolebního i povolebního politického hašteření, problémy se sestavováním koalic, nestabilitou vlád a podobnými problémy. Právo volit, a to i volit špatně, je právem, které je milionům lidí na této planetě upíráno.

Co se týká vlastního výsledku voleb, tak ten podle mého názoru nemohl nikoho překvapit. Naše společ-

nost je názorově rozdělena na desítky a stovky různých politických konceptů, tudíž výsledkem nemůže být nic jiného než obraz roztržité reality.

Vybraní poslanci nejsou přece ničím jiným, než jejím vzorkem, nejsou to bytosti z jiné planety. Teprve čas ukáže, zda sliby, které zazněly ve stovkách politických debat ze všech stran, budou schopni reálně plnit. Halasně předpovídané vítězství levice nad pravíci se sice nekonalo, bohužel však ani po volbách není minimálně u dvou uskupení, která se do parlamentu dostala, možné říct, kam vlastně patří.

Snížili jsme státní dluh

TOP 09 nakonec získala dvacet šest poslanců. Jsem přesvědčen, že všichni patří mezi schopné a kvalitní lidi. Není to tolik, abychom se mohli podílet na vládě, nicméně jsem přesvědčen, že zodpovědná péče o finance této země, až úzkostlivě vedena snahou snižovat státní dluh, přinesla snížení finančních nároků na jeho obsluhu v řádu miliard korun.

Je logické, že ne všichni přijali úsporná opatření s porozuměním. Dělo se tak zejména v regionech, které jsou více závislé na přerozdělování

ze státního rozpočtu, než tam, kde se rozpočtové příjmy tvoří a prosperita a úroveň platů je tam vyšší. Bylo to citelné zejména v nejproblémovějších regionech, tedy v severních Čechách a na severní Moravě. Dalším výrazným signálem těchto voleb byla i skutečnost, že lidé chtějí vidět v čele skutečné osobnosti, byť z různých politických stran.

Děkujeme za vaše hlasy

Ač jsou parlamentní volby o něčem jiném než komunální, určitý obrázek o spokojenosti či nespokojenosti občanů s fungováním představitelů politických stran poskytují rovněž. Naše regionální organizace TOP 09 v Praze 1 samozřejmě zajímalo, jak dopadnou volby u nás, v našich jednadvaceti volebních okrscích. Velmi nás potěšil výsledek, který hovoří o tom, že nemalá část naší populace oceňuje naši snahu o konzervativní pravicové hodnoty spojené s rozpočtově zodpovědnou politikou. O to důležitější je pro nás zjištění, že právě Praha 1 je tím místem, kde je tato snaha oceněna nejvíce. Přes všechny chyby a personální selhání, jež si plně uvědomujeme.

Všem voličům TOP 09 tímto moc děkujeme! Za sebe mohu slíbit, že učiníme vše pro to, abychom vás nezklamali a dále plnili to, s čím jsme se o vaše hlasy ucházeli v minulých komunálních volbách a co budeme nabízet i v těch příštích: zodpovědné hospodaření, stabilitu, účinnou systematickou pomoc těm, kteří ji opravdu potřebují, nikoli vábnicky pár měsíců či týdnů před volbami.

Ing. Oldřich Lomecký
starosta Městské části Praha 1

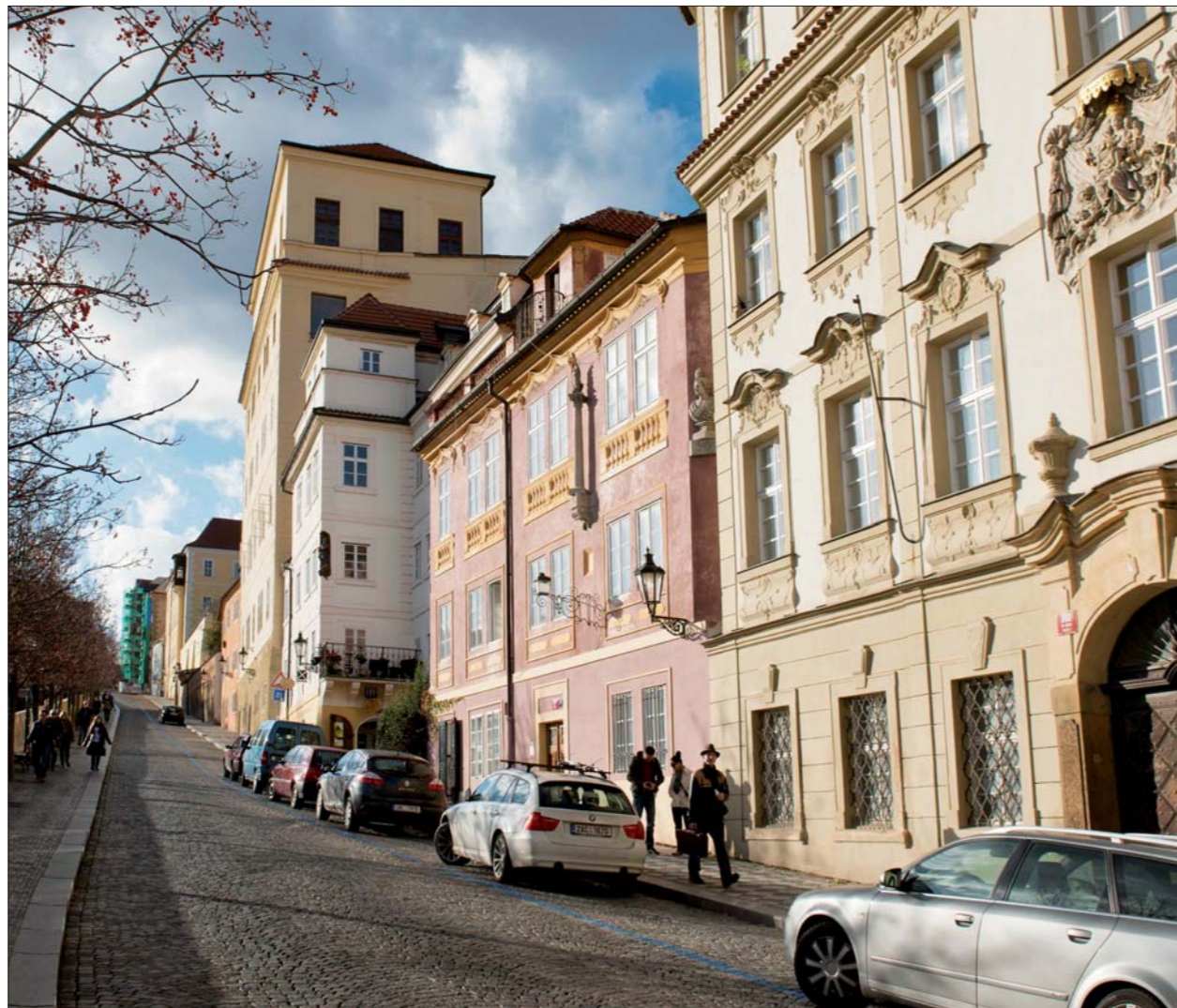
Pořadí	Politická strana	Výsledek v %
1.	TOP 09	29,97
2.	ODS	14,15
3.	ANO 2011	11,75
4.	ČSSD	9,92
5.	Strana zelených	8,92
6.	KDU-ČSL	7,5
7.	KSČM	4,86
8.	Česká pirátská strana	3,89
9.	Strana svobodných občanů	3,7
10.	Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury	2,3
11.	Strana práv občanů Zemanovci	0,75
12.	Politické hnutí Změna	0,73
13.	Hlavu vzhůru – volební blog	0,47
14.	Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska)	0,29
15.	Dělnická strana sociální spravedlnosti	0,23
16.	Volte pravý blok	0,17
17.	Strana soukromníků České republiky	0,1
18.	Suverenita	0,07
19.	Občané 2011	0,06
20.	Aktiv nezávislých občanů	0,04
21.	LEV 21 – Národní socialisté	0,03

Vlastníci bytových jednotek podle nového občanského zákoníku

Od 1. ledna 2014 nás všechny čeká tak rozsáhlá a zásadní rekodifikace občanského zákoníku, jakou nikdo z nás nepamatuje.

Zásadní změny nás budou provázet v každodenním životě a všichni, ať právníci či občané, je budeme vstřebávat tzv. „za pochodu“. Málokdo asi ví, že 1. 1. 2014 bude zrušen obchodní zákoník, a to bez náhrady. Se zrušením obchodního zákoníku dochází k odstranění dvojkoľejnosti závazkového práva, odpadnou tedy problémy, kterým zákoníkem se má konkrétní závazek řídit, a bude posílena právní jistota. Právní úprava obchodních společností a družstev je přesunuta do „Zákona o obchodních korporacích“ a úpravu obchodního rejstříku bude nově obsahovat „Zákon o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob“.

Nový občanský zákoník obsahuje celkem 3 081 paragrafů! Co nového čeká vlastníky bytových jednotek bytů v rámci společenství vlastníků, které dosud upravoval zákon o vlastnictví bytů“?

Nový občanský zákoník přináší do bydlení důležité změny.

Celá právní úprava je vtělena do druhé části občanského zákoníku, hlavy II., §1158 – §1222, pod novým pojmem „bytové spoluvlastnictví“, které může vzniknout, pokud je součástí nemovité věci dům alespoň se dvěma byty. Co je v tomto oddílu stanoveno o bytu, platí také pro nebytový prostor! Pod pojmem jednotky a bytového spoluvlastnictví je popsána prostorově oddělená část domu v podobě bytu či nebytového prostoru. Společnými částmi domu jsou novým OZ označeny ty části nemovité věci, které podle své povahy slouží vlastníkům jednotek společně, včetně pozemku.

Nově vzniká povinnost spoluvlastníků jednotky a manželů v rámci společného jmění zmocnit jednoho zástupce za účelem vykonávání práv vůči osobě odpovědné za správu domu. Převádí-li vlastník bytovou jednotku či byt, doloží nabyvateli potvrzení osoby odpovědné za správu domu, jaké dluhy jdou na nabyvatele jednotky, popř. že takové dluhy nejsou. Dle nového občanského zákoníku dluhy přecházejí na nabyvatele (kupce), ale původní vlastník je ručitelem!

Nová úprava ponechává již zaběhlý institut „Společenství vlastníků“, který je de-

finován jako právnická osoba založená za účelem zajišťování správy domu a pozemku. Společenství nesmí podnikat ani se přímo či nepřímo na podnikání podílet. V zákoně je zakotveno ručení vlastníků jednotek jako členů společenství za dluhy společenství, a to podle velikosti jejich podílu na společných částech. Společenství vlastníků vzniká dnem zápisu do veřejného rejstříku.

Tam, kde nebylo společenství založeno již dříve, je zákonná povinnost k založení, když je v nemovitosti alespoň pět jednotek, z nichž alespoň tři jsou ve vlastnictví tří různých vlastníků osob. Zákoník ukotvuje sankci za nezaložení společenství a to, že při převedení jednotky nezapiše vlastnické právo do veřejného seznamu.

Stanovy společenství vyžadují formu veřejné listiny a zákoník stanoví jejich minimální obsah a orgány společenství. Shromáždění jako nejvyšší orgán se musí svolat nejméně jedenkrát do roka, ale i z podnětu vlastníků, kteří mají více než čtvrtinu všech hlasů. Občanský zákoník přebírá dosavadní právní úpravu v zákoně o vlastnictví bytů ohledně usnášeníschopnosti a přijetí rozhodnutí shromáždění – tedy přítomnost většiny hlasů a k přijetí rozhodnutí většiny hlasů přítomných vlastníků jednotek. I nadále je váha hlasů vlastníků jednotek stanovena v závislosti na jejich podílech na společných částech nemovitosti. Zákon umožňuje každému vlastníku jednotky napadnout u soudu rozhodnutí společenství, a to do tří měsíců ode dne, kdy se o rozhodnutí dověděl nebo dovědět mohl, soud bude rovněž rozhodovat o záležitosti, která je pro vlastníka – navrhovatele důležitá a která nemohla být projednána neboť shromáždění

bylo nezpůsobilé se usnášet. Nově je upravena možnost rozhodování společenství mimo shromáždění, tedy korespondenčně, a správa jednotek bez vzniku společenství, pouze jedním správcem. Nový občanský zákoník výslovně upravuje práva vlastníků jednotek, zejména výlučně užívat a uvnitř stavebně upravovat svůj byt s tím, že nesmí ohrozit, změnit nebo poškodit společné části domu. Vlastníkovi se výslovně přikazuje umožnit přístup do jednotky v zájmu údržby či rekonstrukce společných částí domu nebo údržby a kontroly zařízení pro měření spotřeby energií. Pokud vlastník upravuje svůj byt, musí správci, na základě předchozí výzvy, umožnit kontrolu prováděných stavebních prací.

Závěrem bych ještě zmínila velmi důležitou právní úpravu zakládající povinnost nového majitele jednotky oznámit, že nabyl jednotku do vlastnictví, včetně své adresy a počtu osob, které budou mít v bytě domácnost. Vlastník je povinen oznámit změnu v počtu osob, které mají v bytě domácnost, a oznámit i jméno a adresu osoby, které přenechává jednotku k užívání. Nově je zakotveno právo vlastníka jednotky získat jména a adresy kteréhokoli vlastníka jednotky nebo i nájemce v domě. Vlastník má nyní zákonem deklarované právo nahlížet do smluv uzavřených ve věcech správy, jakož i do účetních knih a dokladů.

JUDr. Monika Krobová Hášová
advokátka a zastupitelka
hl. m. Prahy za TOP 09

Smráká se nad přestupci a zlodějíčky

Mám radost, že se nám v centru v poslední době úspěšně daří postupovat proti drobným nešvarům, které sice nejsou trestným činem, ale jež mnohdy o to více otravují život. Myslím tím zejména problémové skutky našich „spoluobčanů“ z řad notorických přestupců, jimž teprve nedávno začalo komplikovat život nové opatření – zákaz pobytu. Pro tyto osoby se specifickým životním stylem přitom jde o možná jediný opravdu nepříjemný trest.

Takže jak jsme na tom: za zhruba čtvrt roku, kdy nové opatření platí, radnice Prahy 1 vydala sedmnáct rozhodnutí o zákazu pobytu, z toho šest je už pravomocných. Dalších jedenáct případů se nachází v různé fázi doručení přestupcům (doručování rozhodnutí těmto osobám je skutečně velmi složité). Jedna osoba byla zadržena kvůli porušení zákazu pobytu.

V minulém čísle Pražského kurýra jsem psal o nesporných vý-

hodách a fungování kamerového systému, který se chystáme v Praze 1 zavést. V tomto směru si mnohé slibují také u případů vykrádání automobilů – jen za říjen policisté evidují šestačtyřicet případů. A přestože se o kamerách

Některé bezpečnostní akce, které provedli v průběhu roku 2013 policisté v Praze 1:

- 72krát bylo řešeno nabízení sexuálních služeb.
- Proběhlo 23 akcí v ulici Ve Smečkách, 15 akcí na Václavském náměstí a okolí, 21 akcí na náměstí Republiky, Staroměstském náměstí a ve Vrchlického sadech.
- Uskutečnilo se šest masivních akcí proti drogové scéně.
- Desítky menších preventivně-bezpečnostních akcí provedli také policisté z jednotlivých místních – oddělení; například policisté z oddělení v Krakovské ulici uskutečnili 28 akcí zaměřených – především na kuplířství, trestnou činnost na mládeži, distribuci drog a krádeže.

hovoří především jako o adekvátní kompenzaci za chybějící policisty, svou práci bezpochyby odvedou i v rizikových místech, na která se policisté ve zvýšené míře zaměřují.

Zdeněk Skála
zastupitel

Čtete také na internetu:

Nedejte kapsářům šanci (*Měsíčník Praha 1, 12/2013*)

Nenechte se doma týrat (*Měsíčník Praha 1, 11/2013*)

Nenechte se okrádat, Radnice přitvrzuje v centru (*Měsíčník Praha 1, 10/2013*)

Hlídejte své děti na internetu (*Měsíčník Praha 1, 9/2013*)

Bezpečnostní komise (*Měsíčník Praha 1, 7/2013*)

(www.praha1.cz)

Kamerový systém bude ještě lepší (*Měsíčník Praha 1, 6/2013*)

Pražský kurýr – červen 2013, říjen 2013

(www.top09.cz, sekce Regiony, Praha, Praha 1)

Prasátku žilou nepustíme, slibuje místostarosta Jan Krejčí

Žádné senzace kolem rozpočtu Prahy 1 – také v příštím roce budeme hospodařit zdravě a vyrovnaně. To je hlavní zpráva pro nás všechny, kteří žijeme v centru metropole.

A mám velkou radost, že i nejsilnější radniční opozice – ODS – se hlásí k základnímu konceptu TOP 09, tedy správě financí s péčí řádného hospodáře.

Přestože to nezavěšenému čtenáři může připadat jako podivné tvrzení, je to opravdu tak: Praha 1 zdravě hospodařit MUSÍ. Není natolik bohatá, aby si mohla dovolit utrácet a jít do červených čísel (nepouštím se teď tady do úvah, které se objevují v poslední době – tedy jestli je obecně ekonomicky lepší preferovat spotřebu, nebo úspory). Praha 1 totiž rozhodně není premiátem v příjmech do svého rozpočtu.

Když si v dostupných zdrojích porovnáme reálná čísla za rok 2012, je patrné, že naše městská má až čtvrté nejvyšší příjmy (a páté nejvyšší výdaje). Městskou částí s největšími příjmy za loňský rok byla Praha 3, na pomyslném dru-

Kdo se chová finančně zodpovědně, má život o mnoho snazší.

hém místě se umístila Praha 8 a na třetím Praha 10.

Nejlepší hospodářský výsledek měla Městská část Praha 12, proti tomu nejhorší hospodářský výsledek za rok 2012 měla Městská část Praha-Čakovice. Městská část Praha 1 měla šestý nejlepší hospodářský výsledek.

Co z toho vyplývá v praxi? Praha 1 je výkladní skříň celé metropole, ale není – z nejrůznějších objektivních

příčin – nejbohatší městskou částí, byť si to mnoho lidí myslí. O to větší máme povinnost se o svěřené finance starat pečlivě a zodpovědně. Když je plné prasátko, není se třeba obávat budoucnosti.

Jan Krejčí
zastupce starosty

Segwaye na chodník nepatří

Před časem se objevil také na ulicích našeho města nový dopravní prostředek s názvem segway. Využívají jej zejména skupiny turistů, kteří si chtějí prohlédnout překrásné památky našeho historického centra bez toho, aby chodili pěšky.

Od té doby, co tento nový dopravní prostředek doslova vtrhl mezi nás, se datuje čilá korespondence mezi Městskou částí Praha 1 a řadou institucí. Snažíme se soustředit na řešení otázek souvisejících s použitím těchto vozidel zejména v rušných částech centra města tak, aby jejich provoz byl v souladu s celým dopravním systémem. Ministerstvo dopravy ČR ve svém vyjádření k charakteru tohoto dopravního prostředku uvedlo, že z jejich pohledu se jedná o chodce, a tedy provoz vozítek Segway by se měl řídit pravidly pro pěší chůzi a měl by být provozován na chodnicích. Ze zkušeností je však

zřejmé, že segway není vhodný pro provoz na chodníku. Jeho rychlost, která může dosáhnout až 25 kilometrů za hodinu, neodpovídá pěšímu pohybu a může způsobit kolizní situaci mezi pomalými pěšími a rychlejšími jezdci na segwayi. Jen pro zajímavost rakouské Ministerstvo dopravy a inovací charakterizovalo segway jako bicykl, a určilo tak jako místo jeho pohybu výhradně vozovku. Tato nejednotnost výkladu nás vedla i k dotazu směrem k Evropské unii, která se zabývá mimo jiné i zahnutím banánů či okurek, zda se očekává nějaká aktivita směrem ke sjednocení výkladů, co je segway. Naše velvyslankyně při Evropské unii nám však sdělila, že podobné sjednocení výkladů se nepřipravuje.

Celou věc řešíme na radnici Městské části Praha 1, v úzké spolupráci s naším koaličním partnerem i zástupci Městské policie Prahy 1, a kroky, které připravujeme, konzultujeme také se zástupci Magistrátu hlavního města Prahy. Absolvovali jsme i řadu jednání s odborníky z Fakulty dopravní ČVUT. Postupně však dospíváme k názoru, že bude nezbytné, ve spolupráci s hlavním městem Prahou, připravit takové návrhy, aby některé ulice (zejména Malé Strany), které jsou velmi úzké a s úzkými chodníky (s ohledem na to, že vznikaly ještě za panování Karla IV), byly pro tento druh dopravních prostředků uzavřeny, a také bude potřeba na-

V Rakousku jsou segwaye považovány za bicykly.

vrhnout technické omezení rychlosti segwayů na přiměřenou rychlost. Mohlo by to být například omezení rychlosti na maximálně 8 kilometrů za hodinu. Je však třeba, aby Ministerstvo dopravy ČR vydalo stanovisko v tom smyslu, že případnou legislativní úpravu provozu segwayů ponechává v kompetenci

obcí. S Ministerstvem dopravy ČR jsme v trvalém kontaktu a podle našich informací by bylo možné takové stanovisko očekávat ještě do konce roku 2013. V nejbližší době poté bychom rádi spolu s Magistrátem hlavního města Prahy připravili příslušnou městskou vyhlášku a uvedli ji do života.

Byl bych nerad, aby tato stať vyzněla nepřátelsky k novému modernímu dopravnímu prostředku, avšak přál bych si, aby silně zaznělo to, že hledáme kompromis k soužití tohoto nového fenoménu s ostatními účastníky dopravy, zejména pak s pěšími. Je naším úkolem najít takové řešení, které by soužití umožnilo a ochráni-

lo co nejvíce obě skupiny, tj. jezdce na segwayích i chodce, od možných vzájemných střetů.

Ing. Jiří Veselý
radní pro dopravu

Tomáš Böhm: Adoptujte si v Národní knihovně rukopis!

Přestože se Národní knihovna řadí mezi tuzemské „kulturní zlato“ s převážně tradičními hodnotami, její ředitel Ing. Tomáš Böhm se ji snaží co nejvíce zpopularizovat a otevřít široké veřejnosti. Nejen o tom více v krátkém předvánočním rozhovoru.

Národní knihovna letos kvůli rekonstrukci ostošest stěhovala své sbírky do depozitáře v Hostivaři. Nakolik to bylo logisticky náročné?

Žádná legrace to nebyla, není a ještě nebude. Stěhování se týká pětadesáti procent našeho knihovního fondu, jde tedy o více než čtyři a půl milionu svazků. Mnoho z nich navíc měnilo místo vícekrát – v hostivařském depozitáři jsme totiž museli nechat zrekonstruovat klimatizaci tak, aby skladovací haly měly požadovanou teplotu a vlhkost. Takže to byl tak trochu „kulový blesk“.

Jak jste spokojen s postupem rekonstrukce?

Vše zatím probíhá, jak má. Vypadá to, že se podaří dodržet termín dokončení druhé etapy revitalizace Klementina a tím i termín návratu zahraničních publikací – zejména staršího vydání – do Klementina v druhé polovině příštího roku, což považuji za jakýsi lakmusový papírek toho, že rekonstrukce bude v této fázi zdárně dokončena podle naplánovaného harmonogramu. V letech následujících nás pak čekají další dvě etapy a finální termín otevření celého zrekonstruovaného Klementina předpokládám počátkem roku 2018.

Vy jste veřejnosti známý coby moderní manažer, který se snaží Národní knihovnu postupně proměnit z konzervativního, pomalu plujícího kapra ve hbitou štikou tuzemské kulturní scény. Nakolik se vám to daří?

S tou štikou bych to zase nepřeháněl, Národní knihovna přece jen nemůže fungovat jako nějaké alternativní kulturní centrum. Lze ale samozřejmě spoustou dílčích kroků

Tomáš Böhm vnesl do tradiční instituce svěží vítr. Nicméně ví, kde jsou hranice.

i takto tradiční instituci otevřít širší veřejnosti, včetně obyvatel Prahy 1.

Povídáme si 5. prosince, takže ta otázka se přímo nabízí: pozvali jste si do Klementina Mikuláše, čerta a anděla?

Nic proti nim, ale to je podle mého názoru právě ona hranice, která by neměla být překročena. Nemůžeme přeci vpustit Mikuláše s čertem a andělem, aby se jen tak procházeli chodbami a studovny Klementina a rušili čtenáře a návštěvníky knihovny.

I když... (*zamyslí se*) dnes jsme pro děti našich zaměstnanců výjimku udělali a uspořádali jsme pro ně setkání s touto trojicí, takže s tím zákazem jejich vstupu to tak žhavé nebude.

Dále jsme zde včera – ve spolupráci s Klubem tvořivých knihovníků SKIP – uspořádali bohatý vánoční jarmark, kde si přichozí mohli koupit šperky z nejrůznějších materiálů, brože, textilní doplňky, vánoční dekorace a podobné věci. Nechybělo ani občerstvení a také byl slavnostně rozsvícen „národní“ strom. Tohle je přesně typ vkusné akce, které pomáhají Národní knihovnu více otevřít veřejnosti.

No dobře. Vánoční jarmark je ale akce, která logicky patří k tomuto času. Co podnikáte v průběhu roku, v „nesvátečních“ měsících?

Samozřejmě, že neděláme jenom ojedinelé vábníčky. Snažíme se z Národní knihovny učinit také vkusné kulturní centrum. Pořádáme zde koncerty a setkání se zajímavými lidmi a rovněž tady pořádáme tematické večery hudby a poezie, kde se po boku populárních osobností představují méně známí umělci a podobně.

Někdy mám pocit, že toto „otevírání se vnějšímu světu“ neprobíhá

Ředitel Národní knihovny se v příštím roce velmi těší na vystavení Kodexu vyšehradského.

úplně nejrychleji, ale jsem rád, že se tak vůbec děje. S ohledem na tradici a nezpochybnitelnou důstojnost Národní knihovny se nemůžeme pouštět do nějakých totálně uvolněných hapeningů, i když já osobně bych proti nim nic neměl. To tam ale nepišete! (*směje se*)

Slyšel jsem, že prý si u vás lze – podobně jako v zoo zvířátko – adoptovat knížku. Je to pravda?

Tak takhle přesně to není. U nás si

můžete adoptovat rukopisné památky vytvořené ve středověku nebo na začátku novověku. Smyslem tohoto projektu je nahradit originál středověkého rukopisu uměleckou kopií. Adopcí tedy vytvoření takové kopie sponzorujete.

Akademičtí malíři – restaurátoři – dokáží podle originálu vzácného rukopisu naprosto věrně takovou kopii zhotovit za použití materiálů, s jakými pracovali staří mistři. Jedinec tento dvojník stvořený uměl-

cem dokáže plnohodnotně zastoupit původní dílo na dlouhodobých i putovních výstavách, ve stálých expozicích či při prezentaci v zahraničí.

Co z toho má „adoptivní rodič“ rukopisu?

Kromě dobrého pocitu a přímé sounáležitosti s prestižní institucí může samozřejmě využívat klasické marketingové nástroje, které k adopci patří. A mám radost, že

čím dál více firem i podnikatelů objevuje, že adopce rukopisu je aktivita, která dodává jistou noblesu.

Na co se mohou těšit návštěvníci Národní knihovny v příštím roce?

Největším lákadlem pro širokou veřejnost bude bezpochyby vystavení našeho největšího pokladu, tedy Kodexu vyšehradského, v rámci výstavy Benediktini v srdci Evropy. Tuto výstavu pořádáme ve spolupráci s Národní galerií. Dále

bude znovu zpřístupněn nejstarší trakt Klementina - Křížovnická chodba, která v těchto dnech prochází revitalizací a jedná se opravdu o architektonický skvost. Jelikož tento prostor v době jezuitů sloužil jako vstupní chodba, jednalo se o nejzdobnější část Klementina. Chystáme celou řadu kulturních, vzdělávacích a společenských akcí, vyjmenovávat je zde by bylo na dlouho, ale naleznete je na našem webu www.nkp.cz.

Od tohoto čísla vám budeme pravidelně přinášet kurz sebeobranu, který připravuje držitel čtvrtého danu jiu-jitsu a druhého danu karate, autor učebnic sebeobranu, strážník z Prahy 1 a člen TOP 09 – Bedřich Rýč. Na začátek se podíváme, jak se bránit proti běžnému napadení na ulici.

1. Útočník vyčkává, až přejdou kolemjdoucí a připravuje se na útok.

2. Útočník nám zachytil ruku a chystá se k úderu do obličeje. Abychom znemožnili zamýšlený úder, kryjeme se pravou rukou a zároveň ukročíme do strany.

3. Ruku, kterou nám útočník drží, se snažíme vyvrátit proti jeho palci tak, aby náš loket působil na loket útočníka, čímž se vyprostíme z jeho úchopu.

4. Detail zmíněného vyproštění z úchopu a přehmat za útočnickovu ruku.

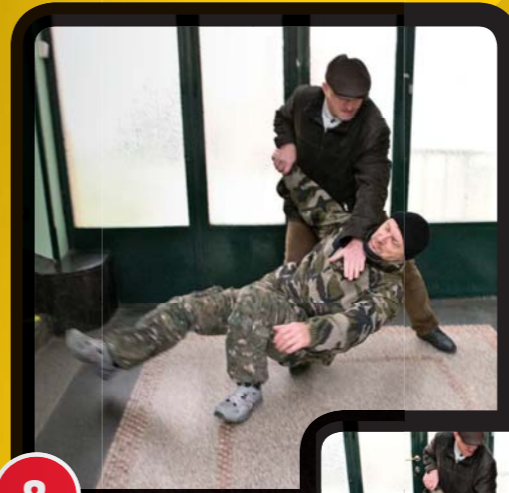
5. Po zachycení útočnickovy ruky následuje prudký úder do obličeje.

Pokud si chcete sebeobranu techniky vyzkoušet přímo pod instruktážním vedením Bedřicha Rýče nebo se naplno zapojit do některého z kurzů, můžete si vybrat z programu pravidelných cvičení. Harmonogram naleznete na str. 2.

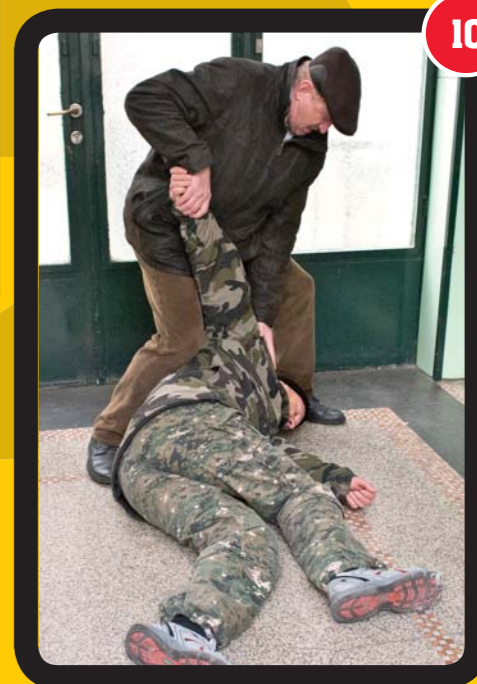
7. Po vychýlení útočníka následuje strhnutí na zem vytočením do boku.

8. Průběh strhnutí útočníka k zemi.

9. Dopad útočníka na zem s jeho znehybněním.

10. Detail znehybnění: započneme lámací techniku na loketní kloub a druhou rukou přidržujeme u země. Po ukončení této akce voláme policii k dořešení konfliktu.

OBEČNĚ PLATÍ:

- ✓ Nechodíme těsně podél zdi domů, pod otevřenými okny v přízemí a podél vchodů do domů nebo průjezdů – je vždy lepší chodit po vzdálenější straně chodníku.
- ✓ Večer se raději pohybujeme v místech s osvětlením, kde je vidět.
- ✓ Při přechodu ze světla do tmy několik vteřin vyčkáme a dále pokračujeme až tehdy, když se zrak adaptuje na tento přechod.

Ne šlehárnám

Protidrogová komise hl. m. Prahy předložila zastupitelstvu hl. m. Prahy návrh Koncepce protidrogové politiky hl. města až do roku 2020.

Aniž ji projednala s městskými částmi, s odůvodněním, že komunální politici by byli proti, pod tlakem svých občanů – tedy těch, kteří si je zvolili, aby zastupovali jejich práva.

Tento obsáhlý materiál obsahuje spoustu koncepčních kroků, které jsou potřebné, ale také několik velice sporných návrhů, proti nimž se vzbouřily dotčené městské části. Tím klíčovým je návrh na zřízení aplikačních místností pro narkomany v centru Prahy s kapacitou 200 narkomanů denně.

Snahu o zřízení těchto místností má „protidrogová lobby“ velmi dlouho. Už v prosinci 2000, po rok a půl trvajících diskusích v komisích, odmítlo Zastupitelstvo MČ Prahy 1 svým usnesením zřízení aplikačních místností na Zlatém kříži, dožadovalo se, aby se tímto celopražským problémem zabývalo hlavní město. Tam se diskuse chopily nevládky, které se péčí o narkomany zabývají, a výsledek je po 13 letech stejný – navrhuje se zřídit aplikační místnosti na Praze 1. Před lety padl v diskusi i názor, že o tak závažné problematice by mělo být uspořádáno místní referendum.

ZA TĚCH 13 LET SE ARGUMENTACE NEZMĚNILA:

Jaké jsou argumenty PRO

- Zřízení aplikační místnosti poskytne narkomanům klid, pohodlí a určitý luxus k aplikaci drogy.
- Zřízení aplikační místnosti zamezí viditelné aplikaci drog a odhazování použitých stříkaček na veřejných (městské parky, průchody) či polo veřejných místech (záchodky, sklepy a půdy, schodiště domů).
- Zřízením aplikační místnosti se sníží rizika při injekčním užívání drog.
- Zřízením aplikační místnosti poskytne možnost poradenství, konsultačních služeb, šíření informací o prevenci před šířením AIDS a jiných infekčních onemocnění.
- Zřízení aplikační místnosti umožní poskytování nezbytné první pomoci při vzniklých krizových situacích (předávkování) na vysoké odborné úrovni. Tím dojde i ke snížení počtu úmrtí na selhání organismu při předávkování. (V r. 1999 bylo v České republice 15 případů úmrtí v důsledku intoxikace drogou.)
- Obyvatelé Prahy 1 jsou již na ledasco v otázce drog zvyklí, lze tedy z jejich strany očekávat rozumnou odezvu na zřízení aplikační místnosti, nikoliv nekompromisní přístup.

Jaké jsou argumenty PROTI

- Na aplikační místnosti se naváží dealeri drog – oddělení užívání od distribuce je jen zbožné přání. I když bude zakázán prodej přímo v aplikační místnosti, bude se tak dít za dveřmi či za rohem.
- K aplikační místnosti se budou stahovat další roje narkomanů. To nutně vyvolá tlak na zřízení dalších aplikačních místností na Praze 1, většínou opět s odůvodněním, že se musí jít za narkomany a ne naopak. Tedy zřízení aplikační místnosti ještě zvýší již tak dost vysokou koncentraci narkomanů v centru Prahy.
- Aplikační místnosti zvýší procento mladistvých experimentátorů. Mnoho dětí do toho půjde bez obav, protože když se to zkoší pod lékařským dohledem, tak je to přece bezpečné; Když to společnost umožňuje, není na tom nic špatného a není to tedy tak nebezpečné.
- Zřízením aplikační místnosti absolutně resignujeme na jakoukoliv jinou snahu boje proti drogám.
- Protože narkomané musí nějakým způsobem finančně krýt svou potřebu drog – 1 gram heroinu či pervitinu stojí zhruba 1100,- Kč a takových dávek potřebují denně několik – zvýší

se pouliční kriminalita v centru, od drobných krádeží až po loupeže a vloupání.

• Kapacita aplikační místnosti obslouží jen zlomek drogové scény. Hrozí nebezpečí, že se stane vybraným klubem pro exkluzivní skupinu hodných narkomanů a celou drogovou scénu zásadně neovlivní. Praha 1 není schopna otevřít zařízení pro 1000 lidí denně.

• Toto je řešení od konce. Všude v Evropě, kde aplikační místnosti zřídili, bylo to vyvrcholení procesu pro ty beznadějně případy, zde se tím hodlá začít. V Evropě je zhruba 20 % uživatelů injekčních drog, u nás 80 %.

• Zřizování aplikační místnosti posouvá společnost o desítky let zpět, do doby opiových doupat, kde bylo rovněž možno užívat drogy beztrestně. Ale hlavně aplikační místnost sama o sobě je v rozporu s platným právním řádem.

• Zřízení aplikační místnosti je v rozporu s těmito mezinárodními úmluvami o kontrole drog, které Česká republika ratifikovala: s čl. 36 (odst. 1) a s čl. 37 Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 – převzaté do právního řádu této země pod č. 47/1965 Sb., a s čl. 3 (odst. 2) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z r. 1988, uveřejněné v č. 462/1991 Sb.

• V této souvislosti je třeba upozornit na to, že podle Ústavy ČR jsou mezinárodní smlouvy nadřazeny zákonům tuzemským.

• Policie ČR je zásadně proti zřizování aplikačních místností.

• Protože držení jakéhokoliv množství drog je v České republice zakázáno, není na vůli místní samosprávy řešit tuto problematiku podle vlastního uvážení a případně aplikační místnosti zřídit.

Řešení drogové problematiky je třeba zvažovat ve všech souvislostech.

Po 7 letech bojů se nám podařilo vypovědět metadonové centrum přímo proti mateřské škole Ve Smečkách, které pro celou lokalitu, vzdor předchozím ujištěním, představovalo enormní zátěž. Magistrát nyní zvažuje, že by nízkoprahové centrum pro osoby závislé na drogách, které by se sem měly přesunout z nízkoprahového střediska v Praze 5, umístil o 100 metrů dál, do domu Žitná 51, který je v majetku hlavního města, a tudíž by se nemuselo s Prahou 1 dohadovat. Navíc je to dům na samé hranici Prahy 1 a všechny relativní jevy by se přesunuly na Prahu 2. Jak absurdní uvažování mají členové protidrogové komise. Navíc se nikdo z nich ani neobtěžoval zajít se na to

místo podívat. Jinak by totiž zjistil, že ve vedlejší domě je hotel Down-Town, naproti přes ulici hotely Sonata, Bohemia Plaza a Seven Days, všechno čtyřhvězdičkové hotely, které značným způsobem zvýšily úroveň této lokality, která donedávna byla chápána jen jako jedna z dopravní nejzatíženějších. Protidrogová komise neuvažuje ve své koncepci s náklady na arbitráže za zmařenou investici.

MUDr. Jan Votoček
zastupitel

KŘÍŽOVKA, SUDOKU

Staroměstský orloj neměl v minulosti na různých ustláno, v 18. století dokonce...

AVOT, ÁSAM, SAPO, STE, TARA	TÁBOR	STŘEDOVĚKÝ KOČOVNÍK	FR. VKUS	NÁZEV HLÁSKY N	LINA		AVŠAK	SLOVEN. ČÍSLOVKA	INIC. SPISOVAT. KRÁSNOHORSKÉ	APANÁŽ	IDENTIFI. ČÍSLO ORGANIZACE		PLÉŠTI (NĚKOHO)	STUPEŇ CITLIVOSTI FILMU	EGYPT. BŮH SLUNCE	OHMATATI		FR. ŘEKA	INCI. HERCE VETČEHÉHO	STRČENÍ		ZN. VOLT-AMPÉRMETRU	POMALÝ BĚH	ZVUK ZVONKU	
KERAMICKÁ TVÁRNICE						SVAZKY SLÁMY						JMÉNO ZPĚVÁKA ŽBIRKY									UZLÍK V TKANINĚ		SPZ VEKÝ KR TÍŠ		
VLASTNÍ EVĚ						SILNÝ PRAMEN VLASŮ DOMÁCKY ALEXEJ						ČAJ									JMÉNO PĚVCE ŽIDKA ZN. SPORTOVNÍ OBUVI		AMERICKÝ BOXÉR DÍŮV OTEC		
ČÁST SKOTSKÝCH JMEN				HOLEČKOVA KRONIKA UZENINY				PŘEDLOŽKA OKRAJE STŘECH			SLOVEN. SE ZKR. NAŠÍ MĚNY			ZESÍLENÝ ZÁPOR OJETÝ				SPORTOVNÍ ZKRATKA NÁZEV HLÁSKY Š					OZNAČENÍ VOJSK OSN SLÁBNOUT		
VOZKOVO CITOSLOVCE			ČÁST ŠACHOVNICE BEZ ÚSPĚCHU				PRIMÁT KUSY NÁBYTKU			ZNAČKA KILOTUNY ZN. SODÍKU			LYŽE ZHOTOVENÉ ZE LNU				PRA-OBYVATEL ITÁLIE PLODY SE SKOŘÁPKOU								
	NÁŠ SLOVNÍKÁŘ	TAJENKA ANGL. BYLINA																						DRAHÝ KÁMEN AZORSKÉ OSTROVY (LIDOVĚ)	
NEDOPALEK							JUGOSL. ŘEKA A POHOŘÍ SLOVNÍ POMOC				ROZSUDEK	BRATROVA DCERA ANGL. BANKA						KARABÁČ RANNÍ VLÁHA							
DOMÁCKY TEREZKA						SUROVÁ NAFTA LÁTKA NA UKLÍZENÍ				OBĚTNÍ DARY DOMÁCKY VÁCLAV								NÁZEV HLÁSKY R PATŘÍČÍ EMČE				ČÁST HRADEB			
OSTNY					DVORANY NAKLÍČENÝ JEČMEN					ČERNÝ AFRICKÝ STÁT						OZVĚNA SESUNOUT						PRVNÍ POČÍTAČ V ČSR INDIÁNSKÁ ZBRANĚ			
TA I ONA				SETY KOLEM					NEZŘETELNÉ OBLÉKAT														JUGOSLÁVSKÉ SÍDLO HORA V KARPATECH		
	TENTO DEN	BUŠENÍ	DOMÁCKY OLDŘICH NĚKDEJŠÍ ZN. ČEPELEK				CIRKUSOVÝ KOMIK PLATIDLO INDIE					SEČNÁ ZBRAŇ KRUH KOLEM SLUNCE					NĚMECKÁ PŘEDLOŽKA SLOVEN. TĚLO						SPZ SVITAV ANGL. POTKAT		
PLAVIDLO VIKINGŮ						MUŽSKÉ JMÉNO (4. 11) ZPOLA (NÁREČNĚ)						LIKVIDOVAT POŽÁR POSTAVA KRESLENÉHO SERIÁLU						NA JAKÉ MÍSTO RADA					STANICE TECHNICKÉ KONTROLY	HAD Z KNIHY DŽUNGLÍ	
INSTRUKCE					ZVĚTRALÉ PIVO SPZ Kladno							BODÁK NAsAZENÝ NA PUŠKU DĚTSKÝ POZDRAV										TESKNOTA INIC. HERCE LANCASTERA			
ALKENOL					JAKÉ MNOŽSTVÍ						NAPOLO (ZAST.)														TEXTY OPER
NASYCENO					DLABAJÍCÍ NÁSTROJ																				SUŠENKA

		1			2	7		6
6			4		3			2
							3	
							7	4
		7	1		5	9		
5	4							
	2							
9			2		6			5
3		6	8			4		

3	8		4					
2						7		
	6			2	7		3	
				5	9		6	
		3				5		
	9		8	7				
	5		6	3			4	
		6						3
					4		7	2

Naučte se rozumět financím!

Pokračování článků o finanční gramotnosti, které připravuje ekonomický expert Igor Kocmánek. Tentokrát o dluhopisech.

Dluhopis

Dluhopis (obligace) je zvláštní formou půjčky dlouhodobých peněžních prostředků – dochází skutečně k vypůjčení peněžních prostředků tím, kdo dluhopis vydává. Zvláštností dluhopisu je, že celková suma, kterou si emitent půjčuje, je rozdělena na menší sumy a ty jsou nominální hodnotou jednotlivých cenných papírů. Celková suma se tedy shromáždí, když jsou prodány všechny dluhopisy na primárním trhu. Ten, kdo vlastní dluhopis, a nezáleží na tom, zda ho koupil na primárním nebo sekundárním trhu, je tedy věřitelem emitenta.

Charakteristika dluhopisu

Dluhopis je zastupitelný cenný papír, s nímž je spojeno právo na splacení dlužné částky a povinnost emitenta toto právo uspokojit. Dluhopis může být vydán v listinné nebo zaknihované podobě. Emisí dluhopisů se rozumí soubor dluhopisů vydávaných na základě

týchž emisních podmínek a majících stejné datum emise a stejné datum splatnosti. Dluhopisům též emise se přidělí stejné identifikační označení podle mezinárodního systému číslování pro identifikaci cenných papírů (ISIN), je-li přidělováno, nebo jiný údaj identifikující dluhopis.

Náležitosti dluhopisu

Dluhopis vydávaný v listinné podobě má tyto náležitosti:

- údaje o emitentovi;
- u právnické osoby obchodní firma nebo název, sídlo a identifikační číslo;
- název dluhopisu, který obsahuje slovo „dluhopis“, a u zvláštního druhu dluhopisu označení jeho druhu;
- identifikační označení podle mezinárodního systému číslování pro identifikaci cenných papírů, nebo jiný údaj identifikující dluhopis, jmenovitou hodnotu;
- údaj o schválení emisních podmínek;
- výnos dluhopisu nebo způsob stanovení jeho výše;
- datum emise;
- způsob a místo výplaty jmenovité hodnoty dluhopisu a výnosu z něho;
- formu dluhopisu;
- prohlášení emitenta, že se zavazuje splatit dlužnou částku způsobem a v místě uvedeném v emisních podmínkách;
- data splatnosti dluhopisu a výnosu z něho, není-li výnos určen rozdílem

mezi jmenovitou hodnotou dluhopisu a jeho nižším emisním kurzem.

Výnos dluhopisu

Výnos dluhopisu může být stanoven:

- pevnou úrokovou sazbou;
- rozdílem mezi jmenovitou hodnotou dluhopisu a jeho nižším emisním kurzem;
- slosovatelnou premií nebo premií v závislosti na lhůtě splatnosti dluhopisu;
- nebo pohyblivou úrokovou sazbou odvozenou například z jiných úrokových sazeb či výnosů, pohybu devizových kurzů, indexů či cen komodit.

Příklad: Podnik si chce postavit novou výrobní halu, náklady se odhadují zhruba na 200 milionů Euro. Takové prostředky sice podnik nemá, ale je dostatečně velký a jeho obchody se vyvíjejí dost dobře na to, aby si mohl prostředky vypůjčit (a v několika příštích letech splatit i s úroky). Vedení podniku se rozhodlo potřebné prostředky získat na trhu cenných papírů, a to vydáním dluhopisu. Jiná možnost by byla vzít si půjčku u banky. Provedením této transakce je pověřena investiční banka. Ta nejprve prověří jaká je situace na trhu a jakou splatnost, úročení a podmínky trh vyžaduje, aby byl dluhopis dobře prodejný. Kromě toho obstará všechna nutná povolení. Vedoucí investiční banka také

Praha 1 díky dobrému hospodaření nemusí komunální dluhopisy vůbec vydávat.

zorganizuje tzv. syndikát, totiž přiveze další banky, aby se na transakci podíleli. Každý další člen syndikátu převezme smluvený počet obligací a nabídne je svým klientům. Pokud se mu nepodaří všechny cenné papíry umístit u klientů, neprodanou část převezme dočasně do svého majetku. S těmito operacemi ale emitent už nemá moc společného – emitent

převezme od syndikátu celou sumu peněžních prostředků. Ani v dalším období nepřichází emitent do přímého kontaktu se svými věřiteli, výplata úroků i konečné splacení celé sumy se uskutečňuje přes syndikát.

Komunální dluhopisy

Dluhopisy vydávané územním samosprávným celkem jsou ko-

munálními dluhopisy. Součástí názvu tohoto druhu dluhopisu je označení komunální. Jiné dluhopisy nesmí toto označení obsahovat.

K vydání komunálních dluhopisů je nutný předchozí souhlas příslušného ministerstva. Žádost územního samosprávného celku o souhlas s vydáním komunálních dluhopisů musí obsahovat zdůvodnění záměru vydat komunální dluhopisy, základní údaje budoucích emisních podmínek, ekonomický rozbor důvodů vydání komunálních dluhopisů a jeho dopadů na hospodářskou a finanční situaci územního samosprávného celku, včetně skutečností podstatných z hlediska jeho schopnosti dostát závazkům z komunálních dluhopisů (údaje o stavu zadluženosti).

Hypoteční zástavní listy

Hypoteční zástavní listy jsou dluhopisy, jejichž jmenovitá hodnota a poměrný výnos (dále jen „závazky z hypotečních zástavních listů“) jsou plně kryty pohledávkami z hypotečních úvěrů nebo částí těchto pohledávek (řádné krytí) a popřípadě též náhradním způsobem podle zákona (náhradní krytí). Součástí názvu tohoto dluhopisu je označení hypoteční zástavní list. Jiné cenné papíry nesmí toto označení obsahovat. Hypoteční zástavní listy může vydávat pouze banka podle zvláštního právního předpisu upravujícího činnost bank se sídlem v České republice (dále jen „emitent hypotečních zástavních listů“).

Ing. Igor Kocmánek
zastupitel

Povolební zamyšlení

Tak tedy máme po volbách. Rozbíhají se jednání o složení vedení Poslanecké sněmovny a jejich výborů a o případných koalicích.

Tak tedy máme po volbách. Rozbíhají se jednání o složení vedení Poslanecké sněmovny a jejich výborů a o případných koalicích. Strany zpytují svědomí – anebo se hádají, hledají, kdo za „to“ může. Ale nikdo nejásá. Je volební výsledek pro všechny zúčastněné opravdu tak špatný, nebo je všeobecné nenadšení výsledkem chronické středoevropské skepse? Co nám vlastně tyto volby ukázaly?

Nejprve si zopakujme výsledky. Jako první na pásce skončila ČSSD s 20,45 % hlasů (50 mandátů), druhé bylo (s 18,65 %) Babišovo ANO 2011 (47 mandátů), třetí místo obsadila KSČM se 14,91 % (33 mandátů), další příčky zaujímají TOP 09 s 11,99 % (26 mandátů), ODS s 7,72 % (16 mandátů), do sněmovny pronikl ještě Okamurův Úsvit přímé demokracie se 6,88 % a vrátila se KDU-ČSL se 6,78 % (oba po 14 mandátech).

Nyní, odložíme-li na chvíli stranické brýle a pohlédneme-li na výsledky nezaujatým pohledem, jsou zde zřejmá pozitiva – já alespoň vidím tři významné aspekty:

1) Národovecko-nacionalistický blok

Jany Bobošíkové Hlavu vzůru i přes podporu své „ikony“ Václava Klause zcela propadl (méně než 0,5 %). Dává to jistou naději do budoucna, že už konečně přestaneme poslouchat strašení sudetskými Němci a nadávky na Brusel a Evropskou unii vůbec: je to přece společenství demokratických států a své „národní“ zájmy můžeme obhájit lépe sedíce u stolu s nimi, než když proti nim budeme kverulovat. Neboť jaká je jiná alternativa? Bratrské objetí Putinovo v tzv. Společenství nezávislých států – toho jsme si, myslím, užili dost: děkuji, nechci.

2) Zcela propadla Strana práv občanů Zemanovci (1,51 %), trojský kůň, jehož úkolem bylo násilné převzetí ČSSD a nastolení vlády sjednocené levice spolu s KSČM, pokud možno na věčné časy. Třebaže se v kampani

angažovali (za státní peníze) ministři nelegitimní Zemanovy vlády, navzdory masivní kampani (za peníze Nejedlého Lukoilu?) a podpoře prezidenta je to propadák, který nikdo z nich nečekal. A je to také políček autoritářskému prezidentovi, který na nás čučel z každého rohu...

3) A posléze pokládám za významný klad, že se zhroutil představa o levicové vládě ČSSD s podporou komunistů. Zprv by totiž nebyla zadarmo a za druhé by přispěla k dojmu, že KSČM je „salonfähig“ – a to je hluboký omyl: komunisté na první pohled vypadají také jako lidé, chodí čistě oblékaní, jedí příborem a zdraví, ale to je tak všechno. Stačí je – zejména některé – chvíli poslouchat. Kdyby měli tu moc, z Památníku Vojna na Příbramsku by opět byl funkční trestně pracovní lagr.

A nyní k výsledku TOP 09. Vzhledem k tomu, že byla součástí nenáviděné vlády (neprávem a nespravedlivě negativně hodnocené, ostatně), že to byli ministři za TOP 09, kteří táhli káru nepopulárních reforem na ministerstvu financí, zdravotnictví a práce a sociálních věcí, je celkový výsledek 12 % velmi dobrý. V Praze TOP 09 vyhrála s 23 % a v Praze 1 dosáhla dokonce téměř 30%! Tyto výsledky tedy dávají dobrý základ, na němž lze stavět obhajobu prvního místa v hlavním městě Praze a zejména pozice starosty Oldřicha Lomeckého v Praze 1 v komunálních volbách příštího roku.

Potud klady. Ale nelze se nezmínit o jednom nebezpečném trendu: u voličů bodují nesystémové strany. Babišovo Ano 2011 a Okamurův Úsvit nasbíraly 25 % hlasů, spolu s komunisty to je přes 40 %. Tento nárůst oblíbenosti stran, které mají minimální (Úsvit) či dokonce záporný (KSČM) koaliční potenciál, nabízí chmurný výhled další – a mnohem hlubší – nestability budoucích vládních formací, včetně opakovaných předčasných voleb.

Tomuto tvrzení se zdánlivě vymyká hnutí ANO 2011

– zdůrazňuji, že jen zdánlivě. Pan Babiš byl mimořádným úspěchem svého projektu zaskočen, počítal, že si bude poklidně hovět v opozici, sbírat protestní hlasy a připravovat se tak na vítězství v příštích volbách. Jenže to nepůjde. Druhé místo, jen pár procentních bodů za (ne)vítěznou ČSSD, jej zavazuje převzít vládní odpovědnost. Pamatujete heslo z jejich billboardů? „Nejsme politici. Makáme.“ Jenže teď jste politici. Tak makejte!

Závěrem nezbyvá než poděkování (což jsem asi měl udělat úvodem, ale nikdy není pozdě). Děkuji za podporu všem, kteří dali svůj hlas TOP 09. Dostal jsem 4 620 preferenčních hlasů – a to zavazuje. Mým programem bylo a je rozšiřovat svobodu, tento nejskvělejší plod naší transatlantické civilizace, chránit ji a bránit jejímu zmenšování. Vzhledem k výsledkům voleb a následnému dění na politické scéně je zřejmé, že je to zá vazek velice aktuální. Budu hájit zájmy voličů TOP 09 a věřím, že je nezklamou.

Daniel Korte
poslanec

Kristina Farris

ULIČKA BUKINISTŮ

Ptáte se někdy sami sebe, co dělá Prahu Prahou? Co je na tom městě tak zajímavého a díky čemu ho milujeme a chceme tady žít?

V mém případě jedním z faktorů je jednoznačně umělecký ráz města s historickým jádrem plným lidí, kteří se sem znovu a znovu vracejí, aby nasáli tu jedinečnou atmosféru města. O tuto atmosféru pak musíme neustále bojovat a snažit se ji zachovat, aby nebyla převálcována veškerými plyšáky lidských rozměrů v centru města, obchody se suvenýry, rybičkami okusujícími lidskou kůži a podobnými výdobytky moderní doby, které přijdou a odejdou, ale co vždy zůstane, bude architektura, která přečká veškeré výdobytky moderního konzumenta. Krása a historická hodnota však mohou zůstat někdy skryty i přes naši dobrou vůli a snahu potlačit povrchní konzum a zdůraznit to opravdové, hluboké a krásné se nemusí zdařit. Není

tomu tak vždy a právě probíhající rekonstrukce Klementina, která vytvořila prostor pro nové spojení mezi Karlovým mostem a Staroměstským náměstím, je přímým důkazem toho, že usilujeme o zachování jedinečnosti tohoto města a obchody se suvenýry utrpí zas a znovu tvrdou porážku. Záměr vytvořit z části Platnéřské ulice „uličku bukinistů“ a přenést sem ducha milovníků knih, který není nikde silnější než právě v okolí Klementina, bude unikátním zkulturním této doposud ne příliš vábivé uličky v centru města. Milovníci Prahy budou mít tak jedinečnou možnost vyhnout se trestkám a vychutnat si požitek z historické Prahy plnými doušky, s knihou v ruce. Nevím, jak to máte vy, ale otevření nové knihy má pro mě obrovské kouzlo, kdy vdechnu její vůni a s úsměvem na tváři se pustím do četby prvních řádků, tento pocit mi ještě nikdy žádná čtečka nedala a nedá.

Proč lidé volí komunisty?

Dovolím si na stránkách Kurýra otevřít malou polemiku na téma, proč lidé volí komunisty.

Při letošních mimořádných parlamentních volbách získala KSČM 15 % hlasů. Ptám se, jak je to možné 24 let po změně pokřiveného režimu, který vyvrcholil 17. 11. 1989. Jako by lidé zapomněli, že komunistický režim je postaven na zrušné ideologii, která ve jménu budoucího blahobytu pro všechny rozdělovala rodiny, zabíjela ty, kteří hledali cestu do zahraničí přes uzavřené hranice, popravovala a těžkými žaláři trestala ty, kteří se nechtěli přizpůsobit, nedovolovala studovat dětem, jejichž rodiče se jakkoliv znelíbili režimu, nedovolovala cestovat (vyjma dovolených u Balatonu, Baltu či Černého Moře) proto, aby člověk nedej bože získal širší přehled o demokratických zřízeních v jiných zemích. V rámci čistoty ideologie nám komunisté říkali, co máme číst, na co se máme dívat v kině či televizi, co máme poslouchat v rozhlasu, co si vlastně máme myslet, a tak se nás vlastně snažili přetvářet k obrazu svému, respektive k obrazu své ideologie. Za tento život

ve stádečku ovcí nabízel školství a zdravotnictví zdarma, takzvanou úplnou zaměstnanost a zdánlivé životní jistoty. A také levné potraviny a sem tam i levné ostatní zboží. Život ve stádu je relativně pohodlný avšak vyžaduje, aby stádo obstarával bača. A v tom to je. Mnoho z nás si i nadále přeje, aby je někdo „bačoval“ a je ochoten vyměnit své svobodné rozhodování o svých věcech za relativně teplé místo ve stádu, jen když bude mít takzvaně své jistě. Slyším i argumenty, že dříve se tolik nekradlo, nepodvádělo, neznásilňovalo. Nesouhlasím. Snad s příchodem svobody, kterou někteří z nás chápou jako absolutní (což je však anarchie), mohlo dojít k nárůstu těchto jevů, ale byly tu vždy. Vždyť jsou tu přece stejní lidé jako předtím. Jen bolševik nedovolil o všem mluvit, o všem psát a o všem informovat. Na to vše dohlížela bedlivým okem Hlavní správa tiskového dozoru.

Vždyť přece největším darem, který člověk má a kterého si má nejvíce vážit, je osobní svoboda. Rozhodovat se sám o sobě a o svých věcech a také nést sám za sebe odpovědnost. To umožňuje jen a pouze ta sice nedokonalá, ale přesto nejlepší demokracie. Vliv státu by se měl omezit na stanovení podmínek pro samostatné rozhodování a měl by pomáhat těm, kteří se o sebe posta-

rat neumí nebo nemohou. Stát by měl mít ještě řadu dalších nezastupitelných funkcí, ale nikdy, zdůrazňuji nikdy, a ve jménu žádné ideologie by neměl „bačovat“ své občany.

Dnes komunisté staví svá hesla na usilování o všeobecný mír, rovnou společnost, odstranění chudoby a nastolení spravedlivějšího řádu. Jsou to lži. Oni nikdy nikomu nepomohli, jen využili těch chudých a slabých k jejich získání pro svou pokřivenou ideologii. A daří se jim bohužel přesvědčit i některé mladé, kteří na vlastní kůži nezažili zřdnost komunistického režimu. Ti, kteří i dnes vyznávají komunistickou ideologii a nevidí, co se děje v Severní Koreji, na Kubě a v několika málo dalších místech, jsou snad slepí, ale co je horší, oni chtějí být slepí. Winston Churchill je v jednom ze svých slavných bonmotů shovívavě chápal tak, že říkal: „Kdo jako mladý nebyl komunistou, nemá srdce, kdo však zůstává komunistou i ve stáří, nemá rozum“.

Nevěřte jim, lžou nám a jsou neopravitelní. Už Karel Čapek napsal rozsáhlou práci na téma „Proč nejsem komunistou“. Učme se od našich klasiků.

Ing. Jiří Veselý
radní pro dopravu

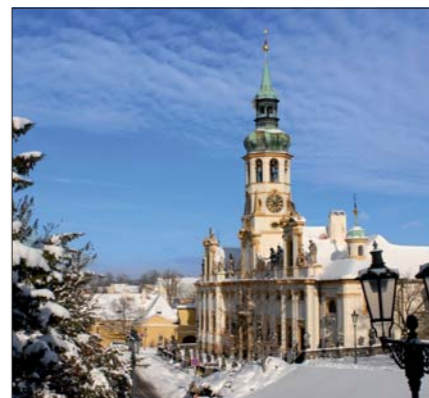
Církevní restituce jsou nutné

V současné době probíhají vášnivé diskuse vyvolané předvolebními sliby ČSSD, zda jsou tzv. církevní restituce a výše náhrad za nevydaný majetek adekvátní. Je jistě vhodné připomenout, že majetek církví byl po nástupu komunistů k moci zabaven bez jakékoli náhrady, a to ze dne na den. Pomineme-li veškeré represe a útrapy, kterými kněží a členové církevních řádů museli projít, nemůžeme pominout to, že církve výrazně, nejkuli zásadně přispěly a přispívají k rozvoji naší kultury a vědy a plnily a plní nezastupitelnou úlohu i v sociální oblasti.

Na území naší městské části má své sídlo mnoho církevních řádů, kongregací a společností, některé jako např. benediktini, cisterciáci, dominikáni či maltézští rytíři, již více než 800 let, a jsou tak nedílnou součástí historie a rozvoje naší městské části.

O bohaté historii a vlivu na rozvoj kultury svědčí i archeologické nálezy, které byly učiněny v prostorách Klementina.

Budova a prostory Klementina jsou známy zejména ve spojení s řádem jezuitů, kteří vybudovali tento areál, který je druhým největším stavebním areálem v Praze po Pražském hradu, ve druhé polovině 17. a první polovině 18. století. Nicméně již před jezuitskou kolejí stála v dané lokalitě, i když v mnohem menším rozsahu, jiná stavba. Tou stavbou byl románský klášter ze 13. století vybudovaný Řádem dominikánů (Řád kazatelů) při kostele svatého Klimenta. Dominikáni se v těchto místech usadili v roce 1227 a svou činnost zde rozvíjeli až do roku 1556, kdy byl areál

postoupen Tovaryšstvu Ježíšovu (jezuitskému řádu) a dominikáni se přestěhovali do nedalekého, ale opuštěného kláštera klarisek Na Františku, kde svou činnost rozvíjeli dále. Jezuité v získaném areálu postupně vybudovali architektonický skvost, zahrnující, kromě hlavních budov sloužících jako univerzita s učebnami a sály, ve své době jednu z největších a nejvýznamnějších knihoven, letní refektář, matematický či hudební sál. V areálu byla také jedna z nejvýznamnějších tiskáren své doby, hospodářské budovy, budovy pro cla a samozřejmě kulturní prostory (kostely a kaple). V roce 1722 bylo v Klementinu zřízeno Matematické muzeum, které bylo založeno za účelem výuky matematiky a astronomie. V roce 1752 byla následně zřízena astronomická observatoř, kde se v tomtéž roce začala provádět systematická astronomická pozorování. Jezuitské Klementinum se tedy stalo již za jezuitů, v rozporu se všeobecně rozšířeným názorem, místem, které se aktivně podílelo na rozvoji humanitních a technických věd. Namát-

kou je možné jmenovat historika a spisovatele Bohuslava Balbína či matematika a fyzika Josepha Steplinga. Jezuité opustili Klementinum v roce 1773, ale využití Klementina je ve své většině stejné v dnešní době jako za jezuitů – prostory sloužící jako knihovna a prostor vzdělávání.

Jiné řády se na rozdíl od jezuitů zaměřeny na vzdělávání, věnovaly poskytování jiných služeb veřejnosti. Šlo o služby sociální či zdravotní (řády špitální) a pro plnění těchto úloh se zhostily vybudování nemocnic, hospiců či útulků. Nemenší úlohy plnily a plní církve a řády při poskytování duchovní útechy ve věznicích či lidem v obtížných životních situacích.

Samozřejmě, že proto, aby mohly řády či církve výše uvedené role plnit, musely si vytvořit příslušné ekonomické zázemí ve formě zemědělských hospodářství, lesů, pivovarů či jiné hospodářské činnosti. A církve se snažily, na rozdíl od mnoha jiných majitelů, být dobrými hospodáři a své majetky, u vědomí toho, že dané statky mají užívat, rozmnožovat a předat dalším generacím, také takto spravovat. A takto také činily a proto se také staly trnem v oku těch, kteří takto nečinili, což se v plné nahotě ukázalo zejména po 25. 2. 1948.

Chceme-li tedy nyní, zcela v duchu konzervativních tradic, aby církve a řády plnily svou úlohu, kvůli které před staletími vznikly, musíme jim k tomu také poskytnout příslušné hospodářské zázemí a spolehnout se na to, že dle svého poslání, budou schopny se financovat bez jakékoli účasti státu a výhradně ze své vlastní činnosti. **RED**

Co ještě stihneme

v oblasti správy nemovitého majetku Městské části Praha 1 v tomto volebním období...

Realizujeme další kolo výběrového řízení na prodej bytových jednotek mimo zásady privatizace s cílem umožnit nákup bytu i těm občanům Prahy 1, kteří v minulosti neprivatizovali a nemohou privatizovat byt.

Budeme pokračovat v optimalizaci pronájmu nebytových prostor tak, aby výnos z nájmného i nadále meziročně rostl, díky čemuž je z velké míry možné financovat vysoký standard veškerých služeb poskytovaných občanům Prahy 1.

Zahájíme plošnou pasportizaci nájmných bytů s cílem zmapovat jejich technický stav a plánovat opravy a rekonstrukce dle pravidel moderního facility managementu.

Tomáš Macháček
zástupce starosty

V obecních bytech již nebudeme usilovat o navyšování nájmného, protože současná úroveň umožňuje městské části provádět opravy a údržbu nejen domů, ale i samotných bytů.

Nadále budeme rekonstruovat malometrážní byty vhodné pro seniory a sociálně slabší občany, kteří nemohou hradit nájmné ve velkých bytech nebo vyžadují méně bariérové či zcela bezbariérové bydlení.

V souvislosti s účinností nového občanského zákoníku budeme pokračovat v osvětě nájmníků i pronajimatelů v oblasti nájmu bytů. Připravujeme také informační kampaň pro společenství vlastníků jednotek.

Vánoční deprese

Prosinec je časem Vánoc, klidu, setkání s blíznými, ale i časem deprese. Proč?

Nepochybně za to může slunce. Sluneční světlo ovlivňuje mnoho pochodů v organismu a křivky dávající do souvislosti počet slunečných hodin s depresí hovoří za vše. Navíc na podzim ubývá ovoce a zeleniny a pohybu – na letní sporty už je zima a k zimním chybí snůh.

Zde je rada prostá. Využijeme slunečních dní, jak je to jen možné, nezapomínejme na pestrou stravu, dostatek ovoce a zeleniny a pohyb.

Ale můžou za to i Vánoce. Pro nás psychiatry a hlavně pro naše pacienty jedno z nejnáročnějších období v roce. Křesťanský rozměr Vánoc v naší společnosti není příliš silný, přesto však nemusí, a neměly by ztratit určitý duchovní přesah.

Co trápí většinu mých pacientů? Z příležitosti se ztratila povinnost. Vánoce pro ně neznamenají – můžu potkat své blízný, budeme mít zase čas se setkat jako rodina. Ale – zase budu muset všechny vidět a tvářit se, že je mám rád.

Vánoce jsou zpětnou vazbou o fungování rodiny. A pokud se někdo o rodinné vztahy celý rok nestará, nelze se divit, že ten jeden den v roce může být velmi obtížný.

Zvykli jsme si očekávat dokonalost a Vánoce se tedy pro mnohé staly diktátem dokonalých dáreků.

Pro psychiatry a jejich pacienty jsou Vánoce jedním z nejnáročnějších období v roce.

Dárek je přitom příležitost, jak někomu dát najevo, že na něj myslím, že přemyslím, co má rád, co by se mu mohlo líbit. A že mám právo se mylit.

Předpokládám, že širší rodina nikdy nebyla útvarem, ve kterém by se všichni milovali. Rodinné vztahy byly, jsou a budou komplikované. Ale i tak se můžeme respektovat. Vánoce jsou příležitostí si uvědomit, že i s těmi blíznými, kteří jsou jiní, nepřijemní, které bychom si dobrovolně za přátele nevybrali, nás váže určité pouto. Třeba jen to, že si je někdo z těch, které milujeme, vybral za partnera.

Vánoce jsou velmi obtížné i pro

ty, kdo jsou sami. Pro ty, co nemají partnera to může být šance být sám se sebou, čas k zamyšlení. Pro ty, kteří své blízný ztratili zase další možností k rozloučení. V současnosti neumíme příliš truchlit, smutku se snažíme spíš vyhnout. Přitom čím více se mu vyhýbáme, tím déle trvá. A je hezké mít čas i na ty, kteří už nejsou mezi námi.

MUDr. Tomáš Rektor
psychoterapeut, psychiatr
a vedoucí lékař Terapie.info

Vážně nevážně

Také tentokrát jsme důkladně prolistovali periodika, která vycházejí v Praze 1, a rovněž si pečlivě přečetli všechny tiskové zprávy a další mediální výstupy. V tomto čísle jednoznačně vítězí téma kamerového systému:

Pražan

Pražan
hlásná trouba Věcí veřejných

V rozhovoru s Martinem Maryškou mimo jiné zaznívá, že „kamery pomáhají, ano, a to všude na světě. Ale musíte mít někoho, kdo je monitoruje. A toto je zde hlavní kámen úrazu. Jestliže v Praze 1 nemáme dost strážníků, nemá smysl investovat desítky milionů do nového kamerového systému, když ty záznamy nebude mít kdo sledovat.“

Kamery mají nahradit právě ty chybějící strážníky. Jinak děkujeme za obvyklou porci demagogie a manipulativního zacházení s fakty. Ono to totiž v praxi neprobíhá tak, že jeden strážník někde ve špeluňce „točí“ jednou kamerou a sleduje, co se na ulici děje. V dohledovém centru jsou všechny kamery obsluhovány jako celek a stačí na to dva tři vyškolení pracovníci. Skutečně se pan Maryška domnívá, že záznamy z kamery nemá kdo sledovat, nebo jde jen o další klasickou „podpásovku“ Pražana?

Pražský kurýr

A je to tady! Konečně někdo našel recept na snížení kriminality, který je opravdu efektivní, elegantní a navíc tak nějak občanský přívětivý! Asi úplně nejlepší by bylo, kdyby se všechny kamery v Praze 1 odmontovaly a místo nich nainstalovaly nové svítílny. Pak se pětkrát trestaný recidivistů zcela určitě zastydí, že je na něj tolik vidět, a už si na vás při přepadení vezme místo pistolky raději obyčejný nůž...

Pražský kurýr

Strana zelených
Web
Strany zelených

„Také podle zastupitelky Michaely Valentové by se měla zvažovat levnější řešení než drahý kamerový systém – vedle investic do strážníků také například do osvětlení.“

Poznejte místo a vyhrajte cenu!

Také v tomto čísle jsme pro vás připravili oblíbenou poznávací soutěž. Napište nám, na rohu kterých ulic se nachází vyfotografovaná plastika.

Pište na: paha1@pha.top09.cz, a to nejpozději do 15. ledna 2014. Výherci budou vyrozuměni.

1. cena:

Večeře pro dva v restauraci v Praze 1

2. cena:

Dvě vstupenky do divadla

3. cena:

Poukaz do knihkupectví

TOP09

S podporou Starostů

PF2014

VESELÉ VÁNOCE A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK!